Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

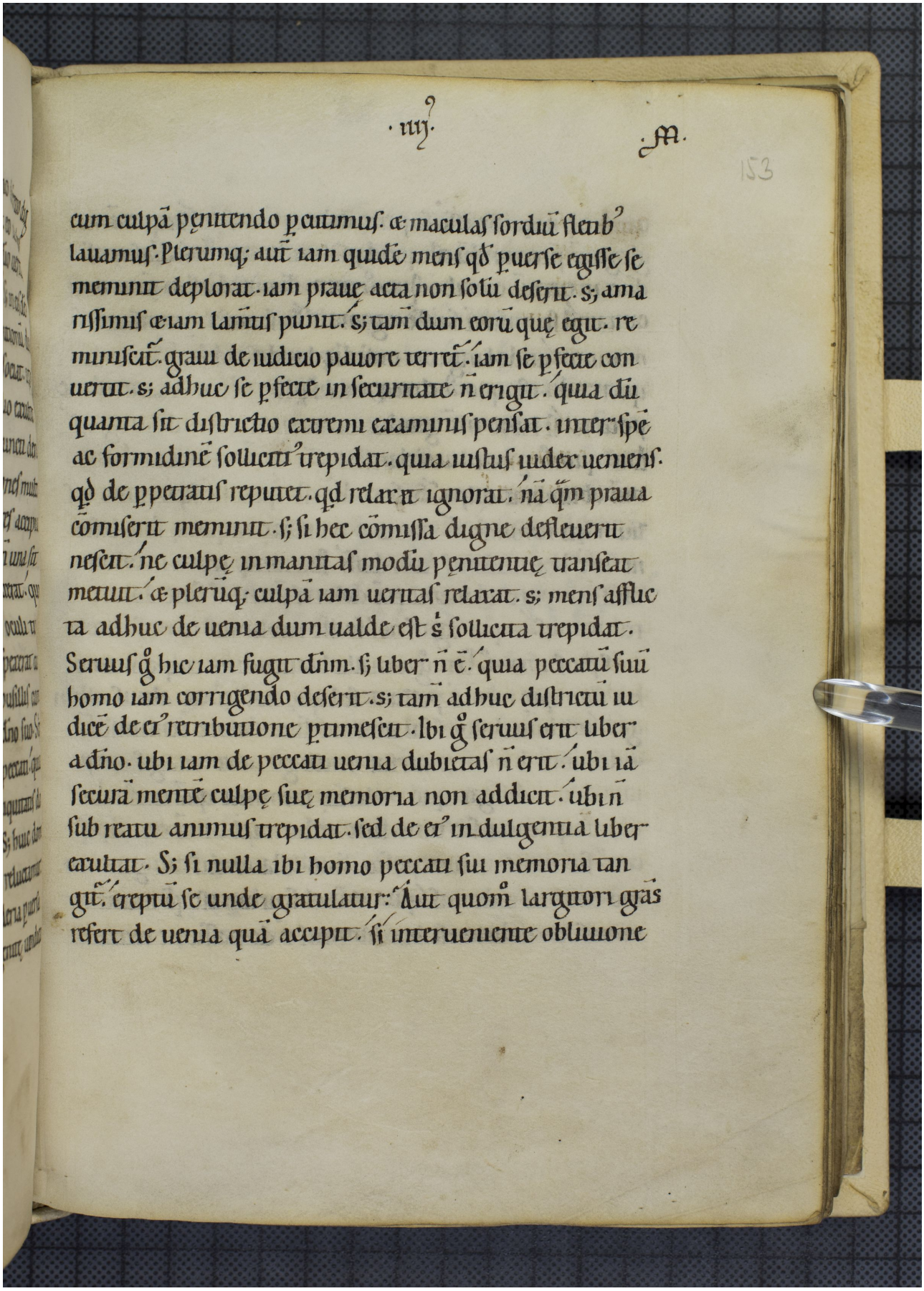

cum culpā pēnitendo p̄cauimus. æ maculas sordiū fletib⁹
lauamus. Plerumq; aut iam quide mens qđ p̄uerse egisse se
meminit deplorat. iam praue acta non solū deserit. s; ama
rissimis æiam lamētis punit. s; tam dum eorū quę egit. re
minisc̄it. grauī de iudicio pauore terret. iam se p̄fecte con
uertit. s; adhuc se p̄fecte in securitate n̄ erigit. quia dū
quanta sit districtio extremi examinis pensat. inter spē
ac formidinē sollicita trepidat. quia iustus iudex uenies.
qđ de p̄peratis reputet. qđ relaxet ignorat. nā q̄m praua
cōmiserit meminit. s; si hec cōmissa digne defleuerit
nescit. ne culpę immanitas modū pēnitentię transeat
metuit. æ pleruq; culpā iam uenias relaxat. s; mens afflic
ta adhuc de uenia dum ualde est ṡ sollicita trepidat.
Seruus q̄ hic iam fugit dñm. s; uber n̄ ē. quia peccatū suū
homo iam corrigendo deserit. s; tam adhuc districtū iu
dicē de cr̄ retributione p̄timescit. Ibi q̄ seruus erit uber
a dño. ubi iam de peccati uenia dubietas n̄ erit. ubi iā
secura mentē culpę suę memoria non addicit. ubi n̄
sub reatu animus trepidat. sed de cr̄ in dulgentia uber
cantat. S; si nulla ibi homo peccati sui memoria tan
git. trepidē se unde gratulatur: aut quom̄ largiori grās
refert de uenia quā accepit. si interueniente oblitione